

[Aksel Larsen.]

at et par af det ærede medlems partifæller var meget ked af at få præsenteret erklæringen fra 1947 om nødvendigheden af Tysklands totale og evige afrustning, den erklæring, som også det ærede medlem hr. Frode Jakobsen godkendte i januar 1947.

Endelig siger det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at vi har indgået en forpligtelse til at opruste og til at bruge en bunke penge til militæret, fordi vi har meldt os ind i Atlantpagten. For det første står der intet i Atlantpagten om, at vi er forpligtet dertil. Der står, at vi selv skønner over, hvor meget militær vi vil have, og hvad det skal bruges til, og hvad det skal koste. For det andet blev det betonet af den daværende udenrigsminister, da vi her i Folketinget i marts 1949 fik forelagt forslaget om medlemskab af Atlantpagten, at det ville blive umådelig billigt at gå ind i Atlantpagten, for så ville amerikanerne betale for os. Vi har altså ingen forpligtelser i den retning, det ærede medlem hr. Iver Poulsen bilder sig ind; men det kunne det ærede medlem måske ikke vide, og det kan være, at det ærede medlem slet ikke ved, hvad der står i Atlantpagten.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Det forekommer mig, at den radikale ordfører fortsætter med at tale på en måde, der kan misforstås. Det er virkelig ikke sådan, at det radikale parti alene er tilhænger af international retsorden og forhandlingsvilje. Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, som ikke er tilhænger af det. Det er ikke noget, der er specielt for det radikale venstre, og når han taler på den måde, er det virkelig, som om der her skulle danne sig en myte om, at det var det, der særlig bandt det radikale parti sammen, så var vi jo alle sammen bundet til det radikale parti, og det er vi heldigvis ikke.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen

vil jeg gerne sige, at det naturligvis havde været godt, hvis jeg havde læst det ærede medlems artikel om Berlinmuren, men det ærede medlem må ikke forlange, at jeg skal læse alt, hvad det ærede medlem skriver; men der havde her været en glimrende lejlighed for det ærede medlem til at gøre den danske offentlighed bekendt med hans synspunkter i denne sag, for det er heller ikke hele den danske offentlighed, der læser det socialistiske ugeblad.

Det er i det hele taget ganske karakteristisk, at hele den tale, det ærede medlem har holdt, har været et angreb på vestmagterne, den danske stats samarbejde med vestmagterne og ikke et ord imod Sovjetruslands politik, imod øststaterne, imod den tyske befolkning i Østberlin, imod truslen mod Vestberlin og den fare, som truer hele den vestlige verden, ikke ét eneste ord — lige så lidt som dengang det ærede medlem var ordfører for det kommunistiske parti.

(Kort bemærkning).

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen synes kun at kende én forpligtelse, den, der er fæstnet ned på papiret. Jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at der også er noget, der hedder en moralsk forpligtelse.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Ja, så får man se at få det til at stemme overens med sin moral og sunde fornuft, hvilke forpligtelser man mener at have påtaget sig, og hvordan man skal opfylde disse forpligtelser.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft må jeg sige, at selvfølgelig kunne jeg have brugt hele min taletid til at rede-gøre for forholdene i Berlin og årsagen til, at muren blev bygget, hvad den var bygget af o. s. v. o. s. v. Men ærlig talt har jeg ment, at det var rigtigt at bruge tiden til at snakke om det, vi skal behandle her, nemlig NATO, den tysk-danske enheds-